

၅၁၆

မေတ္တာစေ့ချက်

GRAPHIC DESIGN THEN SHWE KYI

အခန်း (၁)

"အင့်"

"ဆောရီး ကိုကို"

တိုက်လိုက်မိတာက အရှိန်မပြင်း။ မျက်နှက်ဝန်းလေး ပင့်မော့ပြီး တောင်းပန်လိုက်တာကတော့ ကပျာကယာပင်။

ရင်းနှီး သိကျွမ်းမှုမရှိပါဘဲ ကိုကိုဆိုသည့် နာမ်စားကို သုံးလိုက်တာကတော့ ခုခေတ် မိန်းကလေးတွေရဲ့ အထာပဲ ဖြစ်မည်ထင်၏။

ဆယ်ကျော်သက်အရွယ် မိန်းကလေးတွေက သူမတို့ ထက် အသက် နည်းနည်း ကြီးမည်ထင်သည့် ယောက်ျားလေးတွေကို ဒီလိုတွေ ကျူပြီး ရောနှောပတ်သက်ဖို့ ကြိုးစားတတ်တာမို့ လင်းရောင်နီ တစ်ချက်မျှပြီး ဤ လှည့်ထွက်လိုက်သည် ။

"ဟင် ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိဘူး၊ သူများ တောင်းပန်တာကို တွန့်တို တဲ့ အပြုံးပိစိကွေးလေးနဲ့ ပဲ တုံ့ပြန်ရလား မုန်းဖို့ ကောင်းလိုက်တာ"

ကျောခိုင်းလျက်က ကြားလိုက်ရသည့် အသံလေးက မူနဲ့ချွဲပျစ် လွန်း လှသည် ။ ဒီကောင်မလေးအသက် အလွန်ဆုံးရှိမှ ဆယ့်ရှစ်ကျော်ကျော် ပေါ့။ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း ပါးဖောင်းဖောင်း၊ နှုတ်ခမ်းတွဲတွဲလေးနှင့် တကယ့် ကလေးဆန်ဆန် ချစ်စရာလေးပါ။ ဒါပေမဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံက ကျပ် ကျပ် ကပ်ကပ်နှင့် အရမ်းဟော့လွန်း နေတာကတော့ မျက်စိဆံပင်မွေး စူးစေ

သည်။

"လင်းရောင် ဘာတွေ ပြုံးလာတာလဲ"

"ဪ ခုနက စင်တာထဲ ဝင်လာတဲ့ ကောင်မလေးတွေနဲ့ တိုက်မိ လာလို့ပါ"

ကားပေါ်က ထိုင်စောင့်နေသည့် သက်တင်က လင်းရောင်နီ စကားကြောင့် ပခုံးတွန့်ကာ ရယ်လိုက်ပြီး

"ဘာလဲ နောက်ဇာတ်လမ်း ထွင်လာတာလား"

"ဒီလို ကလေး အသေးအမွှား ပီစီကွေးတွေနဲ့ တော့ မလန်းဘူး ငါ့ ကောင်၊ ရင်ပူလို့ သက်တူရွယ်တူတွေနဲ့ ကစားရတာ ရင်မလေးဘူး"

"တစ်ယောက်နဲ့ မှ အလေးအနက် ရှိတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ အပိုတွေ ကျွေးနေသေးတယ်၊ အကြောင်းသိတွေ၊ ကိုယ့်ရှေ့ရောက်လာသမျှ ကြီးကြီးငယ်ငယ် မင်းရှောင်လို့ လား"

"သိရင်လည်း ပြီးရောကွာ ရွေ့မယ်"

လင်းရောင်နီ ပြောပြီး ကားပေါ်တက်ထိုင်တော့ သက်တင် ကားကို လိုမ့်ထွက်လိုက်၏။ သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်က လုပ်ငန်းချင်း မတူပေမယ့် တစ်ပတ်တစ်ခါတော့ အမြဲလို ဆုံဖြစ်ကြ၏။ အလင်းရောင်နီက မြေနှင့် ကားအရောင်းအဝယ်ဘက်မှာ ဝါသနာထုံပြီး သက်တင်က အဆောက်အဦ ကန်ထရိုက်ဘက်မှာ ဆရာကြီးပင်။

နှစ်ယောက်လုံးက ငွေအရ ချောင်သည့်အလုပ်တွေ လုပ်နေကြတာမို့ အသုံးအဖြုန်းနှင့် စိတ်တူကိုယ်တူရှိတာ တစ်ခုတော့ရှိ၏။

သက်တင်ရော ရောင်နီရော ရည်းစားသာများ ပြီး မိန်းမယူဖို့ စိတ်

ကူး မရှိကြခြင်းပင်။

"သက်တင် ရှေ့က စားသောက်ဆိုင်မှာ ရပ်လိုက်ကွာ"

"စောသေးသလားလို့ အိမ်ပြန် ရေမိုးချိုးပြီးမှ တစ်ခေါက် ပြန်ထွက်တာ မကောင်းဘူးလား"

"အိမ်ပြန်ပြီး ကားမယူချင်လို့ မင်းကားနဲ့ လာပါတယ်ဆိုမှ မင်းက ကျွဲလှာပူနေသေးတယ်"

"ညက မင်းအဖေအိမ်မှာ အိပ်တာလား"

"ခေါ်လို့ သွားလိုက်တာ၊ မနက်လင်းတော့ သွားစရာရှိလို့ ကားထားခဲ့တဲ့ ၊ ကင်းအောင်နေချင်လို့ ကိုယ့်ဘာသာ ကွန်ဒိုဝယ်ပြီးနေတာတောင် ဇယားတွေက လာငြိနေတယ်"

"သူက မိဘပဲကွ၊ လိုအပ်လို့ ပေးသုံးတာ ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"စမောလေးကို ရှေ့ပင်လိုက်ပို့ဖို့ ငါ့ကားကိုသုံးတာ မကြိုက်တာ"

"စမောလေးက မင်းအဖေ မိန်းမ၊ မင်းမိထွေးလေ၊ သူတို့ ပေါင်းလာတာ ဆယ့်ခြောက်နှစ် ကျော်နေပြီ၊ မင်းအခုထိ အသိအမှတ်ပြုဖို့ မစဉ်းစားသေးတာတော့ မင်းလွန်တာပေါ့"

"ငါလည်း ဖေဖေရဲ့ အသိအမှတ်ပြု မခံရတာ ဆယ့်ခြောက်နှစ် ကျော်ပြီလေ၊ သက်တမ်းရင့်လေ အမုန်းရင့်လေပဲ ငါ့ရင်ထဲမှာ အနာတရပဲ ရှိတယ်၊ ဖြေဆေးမရှိဘူး၊ ကဲပါကွာ ဆိုင်ရှေ့မှာ ကားရပ်စမ်းပါ"

"အေးပါကွာ မင်းကလည်း "

လင်းရောင်နီ နည်းနည်းပေါက်ပြီဆို သက်တင် သိပ်ပြီးစောဒက မတက်။ စိတ်တိုင်းကျ လိုက်လျောပေးတာက လင်းရောင်နီ ခံစားချက်

တွေကို နားလည်ပေးမိလို့ ပါ။

"ဘာသောက်မှာ လဲ"

"ဘီယာပဲ"

"အသက်က နည်းနည်းရ လာပြီနော်၊ ဗိုက်ရွံ့နေဦးမယ်"

"အရက်ကရော ဘယ်နေရာ ကောင်းနေလို့ လဲ၊ ဘီယာက များများ သောက်မှ မူးတယ်၊ အရက်က မြန်မြန်မူးတယ်၊ အိမ်ကို နောက်ကျ ပြန်ပြီးမှ ကားသွားယူမှာ မို့ ဘီယာပဲ သောက်မယ်၊ ဒီဆိုင်မှာ ကြာကြာ နေရတော့ အကုသိုလ်ကင်းတယ်၊ အမြည်းကြိုက်တာမှာ သက်တင်၊ စ ကားမများ နဲ့ "

ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ သက်တင် စိတ်ကြိုက်မှာ သည် ။

သူတစ်ပြန် ကိုယ်တစ်လှည့် ဆိုပေမယ့် ကိုယ်တိုက်ရသော အလှည့် ဆိုလျှင် သက်တင် သွားဖြုန်းဖြ စီးပိုးတတ်၏။

"ငွေရှာနိုင်တာချင်း တူပေမယ့် ငါရှာလို့ ရတာက မိသားစုကို ထောက်ပံ့ရတယ်၊ မင်းက မိသားစုရှိရဲ့ နဲ့ ထောက်ပံ့ရမှန်း မသိ၊ တစ်ယောက်တည်း သုံးဖြုန်းနေတဲ့ ကောင်၊ အဲဒါကြောင့် မင်းအလှည့်ဆိုရင် ငါ့ကို ပိုသောက်တာ မငြိုငြင်သင့်ဘူး"

အဲလိုမျိုး မျက်နှာပြောင်လျက် ပြောတတ်သူပါ။ ကိုယ်ကလည်း သဒ္ဒါစိတ် ရှိပြီးသားမို့ ပြောနေဖို့ လည်း စိတ်ကူးမရှိပေ။ အခုနောက်ပိုင်းဆိုလျှင် ကိုယ်ကပဲ ဒကာခံလိုက်တာရှိပြီး အဖော်အဖြစ် တစ်ပတ်တစ်ခါ လောက် အနားမှာ ရှိပေးနေတာပဲ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီ။

"သက်တင် အခုတလော တိုက်ခန်းဈေးတွေ ဘယ်လိုနေလဲ၊ မေတ္တာစေ့ကျွန် တန်ဖိုးနည်း အိမ်ရာတွေ ပေါ်လာတော့ မင်းတို့ မချောင်တော့

ဘူးပေါ့"

"တန်ဖိုးနည်း အိမ်ရာက ငါတို့ နဲ့ ဈေးမှ မကွာတာ၊ တုန်လှုပ်စရာ ဘာမှ မရှိပါဘူး၊ မြေဈေးမာတာကို မလျှော့သရွေ့ တို့ အတွက်က အခြေ အနေ ကောင်းနေဦးမှာ ပဲ၊ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ဖြစ်လည်း ခဏပေါ့ကွာ၊ ကားဈေးကွက်လို အရှုံးကြီးတယ် ဆိုတာမျိုး မရှိဖူးဘူး"

"အေးကွာ ငါလည်း အခုကားဘက်မှာ ခဏထိုင်ပြီး မြေကစားရတာ စိတ်ဝင်စားနေတယ်"

"ဟိုတစ်ပတ်က ငါးရာလောက် မြတ်လိုက်တယ်ဆို"

ပေါက်ဈေးထက်စာရင် အရနည်းပါတယ်၊ ကားဘက်က အရှုံးကြောင့် အရင်းနည်းမှာ စိုးလို့ ထုတ်လိုက်တာ"

"မင်းအဖေ အလုပ်သိပ်မကောင်းဘူး မဟုတ်လား၊ နည်းနည်း ဖြေကျွေးလိုက်ပါလား"

"သူ့မိန်းမနဲ့ သမီးအတွက် သူ့ဘာသာ ရုန်းကန်လိမ့်မယ်၊ ငါနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး"

"မိထွေးကို ထည့်မတွက်ချင်တောင် မင်းအဖေရဲ့ သမီးက မင်းညီမ လေးလေ၊ သူ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်ဖို့ မင်းမှာ လည်း တာဝန်ရှိတယ်"

လင်းရောင်နီ ဟက်ခနဲ ရယ်သည် ။ ကိုင်မြှောက်ထားသော ဘီယာခွက်ကို မသောက်ဘဲ ပြန်ချလိုက်ပြီး

"လင်းရောင်နီ ဘဝမှာ ညီမလည်း မရှိဘူး၊ အဖေလည်း မရှိဘူး၊ သွေးသားဆိုတာ နွေးထွေးမှုရှိမှ အပြန်အလှန် စီးဆင်းတာ၊ ဘယ်သူက ငါ့အပေါ် ကြင်နာလို့ လဲ၊ အဲဒီညီမဆိုတာလည်း မိထွေးရဲ့ ဒိုင်ယာလော့

တွေနဲ့ အိုင်ဒီယာတွေနဲ့ ငါ့ကို မျက်မှန်းကျိုးနေတာ"

"အဲဒါ အပြန်အလှန် တုံ့ပြန်မှုကြောင့် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ မေတ္တာဆိုတာ အပေးအယူ ရှိတယ်၊ မင်းပေးသလောက် မင်းပြန်ရမှာ "

"ငါ မေတ္တာငတ်မွတ် နေတဲ့ ကောင် မဟုတ်ဘူး သက်တင်၊ အပြင်မှ လိုသလောက် ရှာလို့ ရတယ်"

"မတူတာက မိသားစု မေတ္တာ မဟုတ်ဘူး လေ၊ မင်း သိပ်ရှာစရာ မလိုဘဲ အလကားလို ရနေတာတွေက လမ်းဘေးက အပူတွေ"

"အဲဒီအပေါ်မှာ ငါ ကျေနပ်တယ်၊ ငါပျော်တယ်၊ ငါ့အဖေက ငါ့အမေ သေမှ နောက်မိန်းမ ယူခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ၊ အဲဒီလမ်းဘေးက စမောနဲ့ ဖေဖေ အပြင်မှာ ရှုပ်နေလို့ မေမေက အဲဒီစိတ်နဲ့ သေတာ၊ မေမေသေလို့ အဲဒီမိန်းမကို အိမ်ပေါ်ခေါ်တင်လာတော့ ကိုယ်ဝန်က ပါ လာပြီ၊ ငါ့အတွက် အဲဒီအချိန်တွေက ငရဲခန်းပဲ"

ဘီယာခွက် ဆောင့်ခနဲ ချသံက လင်းရောင်နီရဲ့ ခံပြင်းမှုတွေအတွက် သက်သေပဲ ဖြစ်၏။ ကြမ္မာဆိုး တစ်ခုလို ယူဆထားခဲ့သော ထိုကဏ္ဍကို မီးလောင်တိုက်သွင်းပြီး ဖျောက်ဖျက်ပစ်လို့ မရသရွေ့ ဒီအတိုင်း အာဃာ တတစ်ခုလို အမြစ်တွယ် နေမှာ ပဲ ဖြစ်၏။

ဘဝက မုန်တိုင်း မဟုတ်သော်လည်း အနားသတ်က မျဉ်းဖြောင့် တစ်ကြောင်း မဟုတ်ဘဲ။

ထိုကြမ္မာကို ပုံဖော်ထုဆစ်ခဲ့သော ဖေဖေကို။

အခန်း (၂)

"မင့်ကား ပြန်လာယူတာလား၊ ဖအေဆီ နှစ်ရက်သုံးရက်လောက် ထားလိုက်တော့ ဘာဖြစ်မှာ မို့လဲ"

"ကျွန်တော် အလုပ်လုပ်နေတာ ဖေဖေ၊ ကား မရှိရင် ခြေချိုးထားသလိုပဲ၊ အလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်မပြေဘူး"

"ဝယ်ရောင်းလုပ်ပြီး ကားထည်လဲ စီးနေတဲ့ သူက ဖအေအတွက် ... ကားလေး တစ်စီးလောက် ပေးထားတော့ ဘာဖြစ်မှာ မို့လဲ"

"အဲလောက် အပိုဝင်ငွေရှိအောင် စုဆောင်းမထားဘူး ဖေဖေ၊ ကိုယ့်ရှာတာ ကိုယ့်ဘာသာ သုံးလို့ တောင် မလောက်ဘူး"

"မင်းခေါင်းထဲမှာ မိသားစု ဆိုတာရော မရှိဘူးလား နီနီ၊ ဖအေ စီးပွားရေး ပျက်နေတဲ့ အချိန်မှာ အဆင်ပြေနေတဲ့ သားက ထောက်ပံ့ရကောင်းမှန်း မသိတာ ရင်နာဖို့ ကောင်းတယ်"

ကားသော့ကို လက်ထဲထည့်မပေးသေးဘဲ ပြောနေသော ဖေဖေ စကားတွေကြောင့် ဂုတ်အထက်နားမှာ ရှိသည့် ဆံပင်တွေကို လက်နှင့်ထိုးဖွ၍ လင်းရောင်နီ မခိုးမခန့် ရယ်လိုက်သည်။ ။ ဒဏ်ရာက အနာမဆွေးဘဲ အသစ်လိုဖြစ်ပြီး နာကျင်နေတာကြောင့်ပါ။

"ကျွန်တော် ရင်နာတာက မေမေ မဆုံးခင် ဖေဖေကြောင့် မျက်ရည်နဲ့ မျက်ခွက် နာကျင်နေရတဲ့ အချိန်တွေတည်းကပါ ဖေဖေ၊ အဲဒီ အချိန်တွေ

ကရော ကျွန်တော်တို့ သားအမိကို ဖေဖေ ငဲ့ညှာ စာနာခဲ့လို့ လား၊ အဲဒီ ဒေါ်ကေသွယ်မျိုးဆိုတဲ့ အငယ်အနှောင်းဖြစ်မယ့် မိန်းမအပေါ်မှာ ပဲ စာနာစိတ်တွေ ငဲ့ညှာစိတ်တွေ တာဝန်ယူရမယ် ဆိုတဲ့ မေတ္တာစိတ်တွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သားအမိရဲ့ နာကျင်မှုတွေကို ဖေဖေ လျစ်လျူရှုခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး လား"

"ကြာခဲ့ပြီ နီနီ၊ အဲဒီအချိန်က ဖေဖေ တကယ်ကို ဘေးကျပ် နံကျပ်နဲ့ ဒုက္ခတွေ ရောက်နေခဲ့လို့ ပါ၊ ယောက်ျားသဘာဝ အပျော်ရှာရင်း ငြိစွန်းမိတယ်၊ ဒီလိုပဲ ငွေနဲ့ ရင်းပြီး ရှောင်တိမ်း ထွက်သွားဖို့ စဉ်းစားပြီးသား၊ ဒါပေမဲ့ ကေသွယ်မျိုးရဲ့ အစ်ကိုတွေ မောင်တွေက ဓားကြိမ်းကြိမ်းပြီး တာဝန်ယူဖို့ ခြိမ်းခြောက်တယ်"

"ကြောက်လန့်တာထက် ဒေါ်ကေသွယ်မျိုးအပေါ် မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်လို့ တာဝန်ယူဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာရော ငြင်းမလား ဖေဖေ၊ ယောက်ျားပဲ မလိုချင်ရင် ရှောင်လို့ တိမ်းလို့ ရတယ်၊ မိသားစုကို အကြောင်းပြပြီး ငွေနဲ့ ရှင်းလို့ ရတယ်၊ ဒါမှ မဟုတ်ရင် မိသားစုကိုခေါ်ပြီး အဝေးကို ထွက်သွားလို့ ရတယ်၊ အဲဒီအချိန်က မေမေ မျက်ရည်တွေနဲ့ နေ့စဉ်ရက်ဆက် တားဆီးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး လား"

"အေး မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ငြိစွန်းပြီးရင် မင်းအလှည့်ကျမှ ဘယ်လိုရုန်းထွက် ရှောင်တိမ်းမလဲဆိုတာ ကြိုစဉ်းစားထား၊ ဒီ အဖေကို အပြစ်တွေပြောပြီး အငြိုးနဲ့ ပဲ တိုက်ခိုက်မနေနဲ့၊ လူ့ဘဝကို ကျင်လည်ဖြတ်သန်းနေတာ အဲလောက်မလွယ်ဘူး၊ အပျော်ရှာရင်းက လူပီပီသသ တာဝန်ယူလိုက်ရတာတွေ ရှိတယ်၊ နောက်တစ်ခုက မိသားစုအပေါ် တာဝန်ကြေးနေရတာတွေ ရှိတယ်"

"နောက်မိသားစုအပေါ် တာဝန်ကြေဖို့ အရင်မိသားစုကို သေကွဲကွဲ

တဲ့ အထိ ဖျက်ဆီးမိတာကိုရော ဖေဖေ နောင်တမရဘူးလား။"

သူ့ရဲ့ မေးခွန်းအတွက် ဖေဖေ မှိုငြင်ကျသွား၏။ ဆိုဖာခုံကို နောက်မှီချ လိုက်ပေမယ့် လက်ထဲက ကားသော့ကိုတော့ စားပွဲပေါ် မတင်သေးပေ။

"ဆုပ်လည်း ဆူး စားလည်း ရူးဘဝနဲ့ ရှေ့တိုးမရ နောက်ဆုတ်မရတဲ့ အခြေအနေတွေ ရှိခဲ့တယ် သား၊ ကေသွယ်မျိုးကို တခြားမှာ တိုက်ခန်း ဝယ်ပေးလိုက်မယ်၊ တာဝန်ယူတဲ့ အနေနဲ့ လက်မှတ်ထိုးရုံပဲ ငါ့ကို မင်းပိုင်ပါတယ်လို့ မင်းအမေကို အသနားခံကြည့်တယ်၊ မင်းအမေက လုံးဝကို ခါးခါးသီးသီးနဲ့ လက်မခံဘူး၊ ယောက်ျားတိုင်းမှာ မှားတတ်တဲ့ အမှားဆို ပေမယ့် မင်းအမေကို နားလည်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ၊ အပြစ်ပေးတဲ့ အနေနဲ့ သူ့စိတ်တိုင်းကျလုပ်လို့ ပြောခဲ့တာ၊ အဲဒါလည်း မကျေနပ်နိုင်ဘဲ မင်းအမေက "

"ဖောက်ပြန်ခဲ့တာကိုက ဖေဖေအမှားလေ၊ မေမေမှာ ဘာချို့ယွင်းချက် ရှိလို့ လဲ၊ မိန်းမပီပီသသ အိမ်ထောင်မှု ထိန်းသိမ်းနိုင်တယ်။ အဆင့် အတန်းရှိတဲ့ ပညာတတ်မျိုးရိုး၊ လင်ယောက်ျားကို အိမ်ဦးနတ် လို ကိုးကွယ်ပြီး ရိုသေလေးစားတယ်၊ မိသားစုအပေါ် သစ္စာရှိတယ်။ တန်ဖိုးထားတယ်"

"သား"

သားပြောတာတွေ မမှားတာမို့ ရင်မှာ မချမ်းမြေ့ပေ။ သားအမေမှာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပါ။ ကိုယ်ကလည်း အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေလို့ ဖောက်ပြန်တာ မဟုတ်ဘဲ တကယ်ကို အပေါင်းအသင်းတွေဖြင့် သောက်စားပျော်ပါးရင်းက ကေသွယ်မျိုးနဲ့ တွေ့ခဲ့တာ။

ကေသွယ်မျိုးက ကိုယ့်ထက်အများကြီး ငယ်ရွယ်သလို သွက်လက် ထက်မြက်တာမို့ အပေါင်းအသင်းတွေကြားမှာ ကြွားဝါဂုဏ်ယူချင် စိတ်

တွေနှင့် တွဲခဲ့သည်။ ။ တခြားလူတွေကြားမှာ အရေးပေး ခံရတာကိုလည်း ကျေနပ်ခဲ့၏။ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း ဒီလိုငယ်ရွယ်သူနှင့် ပတ်သက်ရတာကို အားပေးအားမြှောက် စကားတွေဖြင့် ပို့ပေးနေတာမို့ အလွန်အကျွံ မူးသည့် နေ့မှာ တော့ ...။

"ပြောလေ ဖေဖေ၊ မေမေ ဘာမှားလို့ လဲလို့ "

"မမှားပါဘူး သားအမေဘက်က ဘာမှ မမှားခဲ့ဘူး ဒါပေမဲ့"

"ဆင်ခြေတွေက မေမေ အသက်ကို ပြန်တောင်းယူလို့ မရတော့ပါဘူး ဖေဖေ၊ မေမေက အဲဒီစိတ်နဲ့ သေဆုံးခဲ့တာ၊ ကျွန်တော်က အဲဒီ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ မိသားစုနဲ့ ကင်းကွာခဲ့တာ၊ ဒါပါပဲ၊ ဖေဖေကရော ကျွန်တော် ဒီလိုနေတာ ဘာမကျေနပ်စရာ ရှိလို့ လဲ"

"လင်းရောင်နီ မင်း"

"ကားသော့ပေးပါ၊ နောက်အကြောင်းကိစ္စ အရေးမကြီးရင် ခဏခဏ မခေါ်ပါနဲ့ ၊ ကျွန်တော် အချိန်တိုင်း အားနေတဲ့ သူ မဟုတ်ဘူး ဖေဖေ "

"အေးပါ မင်းပြောတာကို မှတ်ထားပါမယ်။ ဒီလိုအချိန်မှာ သားကြီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ အားကိုးချင်ပေမယ့် မင်းက ဥပေက္ခာပြုရက်မှတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာ လဲ"

လက်ထဲကို ကားသော့ထည့်ပေးရင်း ပြောလိုက်သည့် ဖေဖေ စကားအတွက် ရင်မှာ ဘာမှ မခံစားရ။ ဒီလိုနေနိုင်အောင် ဖေဖေ မေမေအတွက် သူ ကြေကွဲဝမ်းနည်း နေချိန်တွေမှာ သူ့အပေါ် နှစ်သိမ့်ဖျောင်းဖျူမှု မရှိဘဲ ဒေါ်ကေသွယ်မျိုး ကျေနပ်အောင် ချောမြူပေးမရင်းဖြင့် အချစ် မြူးနေကြတာ သူ မမေ့နိုင်ပေ။

နှစ်တွေကြာပေမယ့် ဒဏ်ရာတွေက အလတ်ကြီး ရှိပါသေးတယ် ဖေ
ဖေ ...။

အခန်း (၃)

ဒီနေ့ သက်တင်နှင့် ချိန်းဆိုထားခြင်း မရှိတာမို့ နိုက်ကလပ်ကို သူတစ်ယောက်တည်း ရောက်လာခဲ့သည်။ သီချင်းသံ ဆူဆူညံညံဖြင့် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ကခုန်နေတာတွေ မြင်ရလျှင် ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်တွေပါ တက်တက်ကြွကြွ ရှိလှတာမို့ စိတ်အပန်းဖြေချင်တိုင်း ဒီနေရာကိုတော့ ရောက်လာတတ်၏။

ကိုယ်သောက်ချင်သော ဝိုင်တစ်ခွက်ကို ဘားက ယူလာရင်း တီးလုံးအတိုင်း လူက လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာသည်။ ထိုအချိန်မှာ ကနေသည့် မိန်းကလေး တစ်ယောက် သူ့အနား ရောက်လာကာ

"အဖော်မဲ့နေရင် တို့ နဲ့ တွဲကပါလား"

"စိတ်မပါသေးဘူး၊ တစ်ယောက်တည်း လန်းချင်လို့ "

"တို့ က ပိုလန်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်"

"ငါ စိတ်မပါတဲ့ အချိန်ဆို ဘယ်သူမှ အားမနာတတ်လို့ မင်း ဒိုးတော့

"

အပြတ်ပြောလိုက်မှ သူ့ကို နှမြောသလိုကြည့်ပြီး ကောင်မလေး ရွေ့တော့သည်။ ဒီလိုနေရာမှာ ယောက်ျားတွေကို လာပြီး ရောနှော ပတ်သက်ချင်သော မိန်းကလေးတွေကို သူ အထင်မကြီးတတ်ပါ။ တချို့ မိန်းကလေးတွေ ကျတော့လည်း ကျန်းမာရေးကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် စိတ်ထွက်ပေါ

က် ရချင်လို့ ဖြစ်ဖြစ် အတွေ့အကြုံ ရချင်တာမျိုးကြောင့် ဖြစ်ဖြစ် သူငယ်ချင်း အစုအဖွဲ့ဖြင့် ရောက်လာတတ်ကြသည်။ ။

ဒီလိုနေရာလေးက စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ထွက်ပေါက်ရှာချင်သည့် လူတွေအတွက်တော့ အဆင်ပြေသော နေရာလေးပါ။

"ကိုကို"

"ဟင်"

"သူများကို မှတ်မိလား"

"ဘာ"

ပခုံးချင်းတိုက်၍ လက်တို့ ပြီး မေးနေသော ကောင်မလေးကို ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ဖူးပါလိမ့်ဟု ဇဝေဇဝါ ဖြစ်နေမိသည်။ ။ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်း ပါးဖောင်းဖောင်း နှာခေါင်းချွန်ချွန်၊ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူး။

"ဟား"

"မှတ်မိပြီလား ကိုကို"

သေချာတာပေါ့။ စင်တာရှေ့မှာ လူချင်း ဝင်တိုက်တုန်းက ဆောရီးကိုကိုလို့ ပြောခဲ့သည့် ကောင်မလေး။ အဝတ်အစားက ကလို့ အဆင်ပြေအောင် ဝတ်ထားတာမို့ တကယ့်အလန်။

"ကိုကို"

"အင်း ဇဝေဇဝါပဲ၊ ညည်းက ဒီကို ဘဲနဲ့ လာတာလား"

"မဟုတ်ပါဘူး သူများမှာ ဘဲမရှိဘူး၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လာတာဟိုမှာ ကနေတယ် တွေ့လား၊ အပြာရောင်အုပ်စု၊ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်မှ မပါဘူး"

"ဪ"

သူမ မေးငေါ့ပြရာ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူမအရွယ် သုံးလေး
ယောက် မီးကုန်ယမ်းကုန် ကနေတာ တွေ့လိုက်ရသည်။ သူငယ်ချင်းနှစ်
ဦး စကားပြောနေသော သူ့ကိုလည်း စိတ်ဝင်တစားရှိသည့် သူလည်း ရှိ
သည်။

"သွားလေ ညည်း ကနေတာ မဟုတ်လား"

"ကိုကိုရော မကဘူးလား၊ သူများ တို့ နဲ့ ကမယ်လေ"

"ဟင့်အင်း ညည်းတို့လို ကလေးတွေနဲ့ ကိုယ် မကဘူး"

"အံ့မယ် သူများ တို့ ကိုများ ကလေးတဲ့ ၊ ဆယ့်ရှစ်နှစ်ပြည့်လို့ ဒီခန်း
မထဲ ဝင်လို့ ရတာပေါ့။ အဲဒါတောင် မသိဘူးလား"

"သိလည်း မင်းတို့ က ကိုယ့်ထက်ငယ်တာပဲ၊ ဒါနဲ့ ညည်းက ငါ့ကို ဘယ်
လိုလုပ် မှတ်မိတာလဲ"

"ကိုကိုက စမတ်ကျလို့ လေ၊ တိုက်မိတဲ့ နေ့က မှတ်မှတ်ရရ ဖြစ်သွား
တာ၊ သူငယ်ချင်းတွေကိုတောင် ပြန်ပြောပြဖြစ်တယ်၊ ကိုကိုက
ရုပ်တည်ကြီးနဲ့ ကြည့်လို့ ကောင်းတယ်လို့ ၊ ဟိုလေ ကိုကိုနာမည် ပြောပြ
ပါလား၊ သူများ သိချင်လို့ "

"လင်းရောင်နီ"

"လင်းရောင်နီ"

သံယောင်လိုက် ရေရွတ်လျက် သူမမျက်နှာလေး ပြုံးသွားသည်။ ပြီး
တော့ ကလေးဆန်ဆန် အပြုအမူလေးဖြင့် သူ့မျက်နှာရှေ့မှာ လက်မ

လေးထောင်ပြုပြီး

"လူလည်း မိုက်တယ်၊ နာမည်လည်း ဝှက်တယ်၊ ဝိုင်ခွက်ကိုင် ထား တာလည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်"

လင်းရောင်နီ မျက်နှာလွှဲလျက် တစ်ချက် ရယ်လိုက်မိသည်။ ။ ခုခေတ် ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေးတွေ အဲလိုပဲ ရဲတင်းကြသလား။ ရွယ်တူ ကောင်လေးတွေကို ကျော်လျက် ကိုယ့်ဆီ ရောက်လာတာတော့ အံ့ဩစရာပင်။ သူ ဝိုင်ခွက်ကို ကိုင်လျက် လှည့်ထွက်မည်အပြုမှာ

"ကိုကို နေပါဦး၊ ပြန်တော့မလို့ လား၊ သူများ တို့ နဲ့ သီချင်းတစ် ပုဒ် လောက် ကမယ်လေ"

"ငါပြောတာ ညည်း နားမလည်ဘူးလား၊ ငါက ညည်းတို့လို ကလေး တွေနဲ့ မပတ်သက်ချင်ဘူး၊ ပြောရင် တစ်ခါနဲ့ နားမလည်ဘဲ ဂျီကျတတ် လွန်းလို့ ပြီးတော့"

အထင်မကြီးဘူး ဆိုတာပါ ထည့်ပြောချင်သည်။ ။ ဒီအရွယ်လေးတွေ နှင့် ဒီလိုနေရာမျိုးကို လာတာ မိဘတွေ မသိကြဘူးလား။ များ သော အားဖြင့် ပျက်စီးလွယ်သည့် နေရာကို မိဘတွေသိလျှင်တော့ ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ပေ။ မိဘတွေ မသိအောင် ခိုးလာကြတာပဲ ဖြစ်မှာ ပါ။ တကယ့် ဗရတ်သုတ်ခ အရှုပ်ထုပ်တွေ။

"ပြီးတော့ ဆက်ပြောလေ ကိုကို"

"မပြောချင်ဘူး ညည်း ဖယ်တော့"

"ဟွန်း မုန်းဖို့ ကောင်းလိုက်တာ"

ပေကပ်ကပ် လုပ်နေသော ကောင်မလေးကို တွန်းဖယ်ပြီး ထွက်လာ တော့ ပါးစပ်က ဗရွတ်ဗရွတ်ပြော၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ။ စိတ်မပါတော့

တာမို့ အိမ်ကိုပဲ တန်းပြန်လာခဲ့၏။ ရေချိုးခန်းဝင်မည့် အချိန်မှာ ပဲ ဖုန်းသံက မြည်လာသည် ။

အဝင်ဖုန်းကို ကြည့်လိုက်တော့ စိမ်းသဇင်ဆိုသည့် ရည်းစားကောင်မလေး ဖြစ်နေသည် ။ မွေ့ရာကြီးပေါ် ပက်လက်လှန် လှဲချလိုက်ကာ

"ပြော စိမ်း"

"မောင် အခုတလော စိမ်းကို လာမတွေ့လို့ ဘယ်ကို လွှင့်နေတာလဲ မောင်"

"ဒီရက်ပိုင်း မောင် အလုပ်မအားလို့ ပါ"

"ဖုန်းဆက်ဖို့ တောင် အချိန်မရှိဘူး ဖြစ်နေတာလား၊ ဒီမှာ လွမ်းလို့ သေတော့မယ်"

"ဆောရီး ကိုယ်က အလုပ်ဖိစီးခံရရင် ကျန်တာတွေပါ စိတ်မပါတော့လို့ ပါ၊ စိမ်းနဲ့ တွေ့တဲ့ အချိန်က ပျော်ရွှင်နေမှ ကောင်းမယ်လေ။ စိမ်းကို မောင်က စိတ်ချမ်းသာ စေချင်တယ်"

"သွားပါ အပိုတွေ၊ ကွယ်ရင်မေ့ တွေ့ရင်သေအောင် လွမ်းတတ်တဲ့ သူဆိုတာ မသိဘူး မှတ်နေလား၊ ကဲပါ စိမ်းကို ဘယ်နေ့လာတွေ့မှာ လဲ"

"စိတ်ရော လူရောအားတဲ့ နေ့၊ ကိုယ် ကွန်တက်လုပ်လိုက်မယ် စိမ်းကလည်း မအားတဲ့ အချိန်က များ တယ် မဟုတ်လား"

"အင်း အဲဒါဆိုလည်း ပြီးရော၊ ဒါပဲနော် မောင်"

"အိုကေ"

စိမ်းသဇင်က ရုံးဝန်ထမ်းဖြစ်သလို ကိုယ်နဲ့ သက်တူရွယ်တူ သိပ်စကားအခြေအတင် မပြောရဘဲ သဘောပေါက် လွယ်သည် ။

အရမ်းလည်း ကင်္ဂီကရောင်မကျတာမို့ သူနှင့်ရည်းစားသက်တမ်း ခြောက် လကျော်မျှ တွဲလာသည့် အရှည်ကြာဆုံးလည်း ဖြစ်၏။

သက်တင်ကတော့ မေးသည် ။

"မင်း ဒီတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ဖို့ အထိ ရည်ရွယ်ထားလား"

တဲ့ ။ ဟင့်အင်းလို့ သူ ကပျာကသီပဲ ခေါင်းယမ်းပြခဲ့သည် ။ သူ့အတွက်တော့ တကယ်ချစ်သည့် မိန်းကလေး တွေ့ခဲ့ရင်တောင် လက်ထပ်ဖြစ်မည်မထင်။

အိမ်ထောင်တစ်ခုရဲ့ ချုပ်ကိုင်မှုကို သူ ဘယ်တော့မှ ခံမည်မဟုတ်ပါ။ ဖေဖေက မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုကြောင့် မေမေနှင့် သူ့ ကိုတောင် ဥပေက္ခာ ပြု စွန့်ပစ်ရက်သူ မဟုတ်ပါလား။

သူ ဘယ်တော့မှ အိမ်ထောင်တစ်ခုရဲ့ ထောင်ချောက်၊ မိန်းမ တစ်ယောက်ရဲ့ ချုပ်ကိုင်လွှမ်းမိုးမှု ခံမှာ မဟုတ်ပေ။

အနာမဆွေးသရွေ့ ဒဏ်ရာမကျက်သရွေ့ ဆိုပါတော့။

အခန်း (၄)

"ရိုးမကိုင်ထားတဲ့ မြေဈေးက မာနေလို့ ငါ့သူဌေးက ဈေးဆစ် ခိုင်းနေတယ်။ အလျှော့အတင်း တာဝန်ယူနိုင်ရင် မင်းကို ပွဲခကောင်းကောင်း ရအောင် ငါ တောင်းပေးမယ် ဟိတ်ကောင်"

ဖုန်းပိတ်ပြီး အိပ်တာတောင် အိပ်ရာနိုးလို့ ဖုန်းဖွင့်လိုက်သည် နှင့် သက်တင်ဖုန်းက တန်းခနဲ ဝင်လာသည် ။ ရေချိုးသဘက်ကို ပခုံးပေါ်တင်လိုက်ရင်း

"ဒီဘက်မှာ လည်း ဝယ်လက်ရှိတယ်လို့ သတင်းကြားတယ်ကွ စိတ်ဝင်စားတဲ့ သူများ လို့ ပေါက်ဈေးမဟုတ်ဘဲ ဈေးတင်နေလို့ အားလုံးက ရှေ့မတိုးဘဲ နေနေကြတာ၊ ငါသေချာ စုံစမ်းကြည့်လိုက်မယ်လေ အုပ်မိချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ဈေးညှိကြည့်ရမှာ ပေါ့၊ အရမ်းလည် မျှော်လင့်မနေနဲ့ ၊ ငါက ပွဲခရမယ်ဆိုပြီး အောက်ကနေတော့ ဈေးဆစ်ပေမှာ မဟုတ်ဘူး "

"ဈေးကစားတဲ့ သူတွေက မင်း ဖြုခြောက်လိုက်ရင် ကြောက်ကြတယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်၊ အခု ဘရိတ်ဖတ်စ် ဆွဲပြီးပြီလား"

"အခုမှ နိုးတာ၊ မင်းထွက်လာ မလို့ လား"

"သတင်းစုံစမ်း ခိုင်းထားတော့ ငါ နည်းနည်း လွတ်နေတယ်ကွ၊ နောက်တစ်ခု အဆင်ပြေချင်လို့ မင်းနည်းနည်း လှုပ်ရှားပေးကွာ၊ ငါ ထွ

က်လာခဲ့ပါမယ်၊ ဆိုင်က စောင့်နေ၊ ငါဒကာခံမယ်"

သက်တင်က အခွင့်အရေး တစ်ခုရဖို့ ဆိုလျှင် အဲလို မက်လုံးပေး၍
မြူဆွယ်တတ်၏။ ဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အတွက်လည်း အကျိုးအမြတ် ရှိနိုင်
သည့်ကိစ္စမို့ သက်တင်နှင့်တွေ့ရန် ယမုံနာ ကော်ဖီဆိုင်ကို ထွက်လာခဲ့သ
ည် ။ သက်တင်က ဝိရိယရှိစွာ ကိုယ့်ထက်တောင် ကြိုရောက်နေ၏။

"သူငယ်ချင်း ကြိုက်တာဆွဲ၊ မှာ ချင်တာမှာ "

"မဖားနဲ့ ပုံမှန်အတိုင်း ဆက်ဆံ "

ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ရင်းပြောတော့ သက်တင် ပြုံးဖြိုးဖြိုး လုပ်နေသည် ။

"ဘာထူးလဲ"

"ဖုန်းနဲ့ ချက်ကြည့်တာတော့ ကြားခံပွဲစား တစ်ယောက်ရှိသေး တယ်
ကွ၊ သူက ဘယ်၍ ဘယ်လောက်ဆိုတာ အော်နေတာ၊ ကုမ္ပဏီအတွက်
အကျိုးများ ရင် သူ့အတွက် အမြတ်များများ ရမယ်လေ၊ မတန်တဆဆိုရ
င် ဝယ်လက်တွေတန့်ပြီး နေရာရွှေ့သွားမှာ ကို သူ နားမလည်ဘူး၊ အဲဒါ
သူ့ကိုဖယ်ပြီး ငါ ဝင်လုံးဖို့ စဉ်းစားထားတယ်"

"စည်းကျော်သလို ဖြစ်မနေဘူးလား၊ ပုပ်ကုန်မဟုတ်လို့ ကုမ္ပဏီက
လည်း မလွှတ်ချင်တာလားမှ မသိတာ"

"ရိုးမကုမ္ပဏီက အရင်သူဌေး မဟုတ်တော့ဘူးကွ၊ လောင်းကစားနဲ့
အိသွားလို့ နာမည်ရောင်းပြီး နိုင်ငံခြားပြေးပြီ၊ အခုက သူဌေးအသစ်၊ အ
ကျိုးအမြတ်ပဲ လိုချင်တာ၊ ဘာမှ နားလည်တာ သိတာ မရှိဘူး"

"ဒါဆို"

"ခဏပဲစောင့် အဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ်၊ ဒေါ်လာဈေးကစားလို့ ကျရိ

ပ်ပြရင် ဝင်စီမယ်၊ ငါ့ကိုယုံတယ် မဟုတ်လား"

"ဒီဥပမိရုပ်နဲ့ လုပ်စားနေတာ၊ မယုံဘဲ ရှိမလားကွာ"

သူ့ရဲ့ ရုပ်ကို တင်စားတော့ သူများ လို့ ပြောတတ်သည့် ကောင်မလေးကိုတောင် သတိရလိုက်မိ၏။

"ဟကောင် ရုပ်တည်ကြီးကနေ ဘာလို့ ပြုံးတာလဲ"

"ဟိုတစ်ခါ ကောင်မလေးကို သတိရလို့ ပါ၊ စင်တာမှာ တွေ့တဲ့ ချာတိတ်လေ"

"ကလေးတွေ အပူကပ် မခံချင်ဘူးဆို၊ ဘာလဲ ငြိနေပြီလား"

"မငြိပါဘူး၊ ကလပ်မှာ နောက်တစ်ခါတွေ့တယ်ကွ၊ မိဘတွေက မနိုင်လို့ လွှတ်ထားတာလား၊ သူ့ဘာသာ မသိအောင် လွှတ်နေတာလား မသိဘူး၊ တကယ့် အကဲအလန်လေး"

"မင်းကို လာရောလို့ လား"

"အထာလေးကတော့ ချစ်စရာလေးပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီအရွယ်တွေက အလိုက်မသိတော့ အစတည်းက မပတ်သက်ဘဲ နေတာကောင်းတယ်"

"လွှတ်ပေးလိုက်ရင် ခွာသွားမယ် ထင်လား၊ ဒီအရွယ်တွေက ကပ်မိကပ်ရာ တွယ်တတ်တယ်၊ နာမည်တွေ ဘာတွေရော သိရပြီလား"

"ငါ့နာမည်တော့ မေးလို့ ပြောပြလိုက်တယ်၊ သူ့နာမည်တော့ မသိချင်လို့ မေးမကြည့် မိလိုက်ဘူး၊ သူများကလို့ ပြောတတ်တာလေးကတော့ စတိုင်ထွင်တာလား မသိဘူး၊ စိတ်ဝင်စားဖို့ တော့ ကောင်းပါတယ်"

"ငယ်တဲ့ သူ တစ်ယောက်လောက် ထားကြည့်ရင် ဘယ်လိုလဲ"

လင်းရောင်နီ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းခါလိုက်သည် ။ ရောက်လာသော မုန့်

တွေကို ပလုပ်ပလောင်း စားပြီးမှ ကော်ဖီနှင့် မျှောချပြီး -

"ငါက အပျင်းပြေအောင် ရည်းစားထားနေတာ၊ ညစ်အောင် လုပ်မယ့်သူနဲ့ ဆို အဆင်မပြေဘူး၊ အရွယ်တူ ရည်းစားထားတာက စိတ်ကုန်လို့ ဖြတ်မယ်ဆို နားလည် သဘောပေါက်လွယ်တယ်၊ ကလေးတွေ တွယ်ကပ်နေရင် ရှင်းထုတ်ရ ခက်တယ်ကွ၊ ငါ ဘာကြောင့် အိမ်ထောင် မပြုချင်တာလဲဆိုတာ မင်းလည်း သိသားနဲ့ "

"အဲလောက် ကြောက်လန့် နေရင်လည်း စိမ်းသဇင်ကိုပါ ဖြတ်လိုက်ပါလားကွ၊ ကြာကြာတွဲလာရင် သူလည်း လက်ထပ်ရအောင်တွေ ဘာတွေ ပြောလာနိုင်တယ်"

"စိမ်းက အပူတပြင်း ခွာထုတ်စရာ မလိုအောင် အေးဆေးပါတယ်၊ ခဏခဏ မတွေ့ရလို့ လည်း ငြိုငြင်တာ မရှိဘူး၊ တွေ့ကြတော့လည်း ဟိုဟာဒီဟာ ကဂျီကဂျောင်ကျတာ သိပ်မရှိဘူး၊ စိတ်သက်သာ တာပေါ့ကွာ"

"မင်း တကယ် အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်မကူးဘူးလား"

"ငါ မိန်းမတွေ နှောင်ဖွဲ့တာကို မခံချင်ဘူး သက်တင်၊ သူတို့ တွေကို အချိန်ပေးနေရရင် ငါ့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေ ဆုံးရှုံးသွားမယ်၊ ဖေဖေက ငယ်ရွယ်တဲ့ ဒေါ်ကေသွယ်မျိုးရဲ့ အလှတွေ တက်ကြွမှုတွေမှာ ယစ်မူးသွားလို့ မိသားစုကိုတောင် စွန့်ပစ်ရဲတယ်၊ အဲဒါ ဒေါ်ကေသွယ်မျိုးက ဖေဖေရဲ့ အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ စိတ်နဲ့ ဦးနှောက်ကိုပါ ဖမ်းစားထားလိုက်လို့ လေ၊ ငါ ဘယ်တော့မှ ဖေဖေလို အဖြစ်မခံဘူး"

"မင်းက လူပျိုလူလွတ်လေ၊ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်လိုက်လို့ နောက်ကြောင်းကို ငဲ့ညှာစရာ စာနာစရာ ဘာရှိလို့ ပြဿနာတက်မှာ လဲ"

"မင်းက ငါ့ကို အိမ်ထောင် ပြုကြည့်ပါလားလို့ တိုက်တွန်းနေသလိုပဲ၊
မင်းဘာသာ မိန်းမယူချင် ယူပါလား"

သူ့စကားကြောင့် သက်တင် ရယ်သည် ။ ကော်ဖီကို ခွက်လိုက် မော့
သောက်ပြီး စားပွဲပေါ် ပြန်တင်၍

"ငါက မိန်းမယူလို့ မဖြစ်သေးပါဘူးကွာ၊ အဖေမရှိတော့ အိမ်ရဲ့ ပြေ
လည်မှုအတွက် ငါ့မှာ တာဝန်ပိုတယ်ကွ၊ အဘွားဆီ
ငယ်ငယ်လေးတည်းက ပို့ထားတဲ့ ညီမလေးကလည်း အဘွားဆုံးလို့ ပြန်
ရောက်နေတယ်"

"မန္တလေးမှာ မင်းသွားသွား တွေ့နေတဲ့ တစ်ယောက်လား"

"အေးလေ ငါ့မှာ အဲဒီညီမ တစ်ယောက်ပဲရှိတာ၊ ကျန်တာက အစ်ကို
လင်မယားနဲ့ တူလေး နှစ်ယောက်ပဲ၊ သူတို့ ကိုလည်း တတ်နိုင်သလောက်
ထောက်ပံ့ရသေးတယ် ညီမလေးကလည်း ကျောင်းကိုအဝေးသင်နဲ့
ဖြေပြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဘာလုပ်ချင်တယ်ဆိုလား မသိပါဘူးကွာ၊ အ
ဘွားက အလိုလိုက်ခဲ့တော့ ပိုက်ဆံသုံးတာ ကြမ်းတယ်"

သက်တင် ညည်းညူနေသလားဟု လှည့်ကြည့်လိုက်တော့လည်း
ပျော်နေသလိုပါ။ မိသားစုအတွက် ထောက်ပံ့ စောင့်ရှောက်ခွင့် ရတာကို
ကြည်နူးနေသည့်ပုံမို့ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးတော့ ဖြစ်သွားသည် ။

"သက်တင် မင်း အခုငွေရှာနေတာ ဘယ်လောက် စုမိပြီလဲ"

"ဘယ်စုမိမှာ လဲကွ၊ အိမ်မှာ လိုအပ်တာရှိတာတောင် ပြည့်စုံအောင်
မဝယ်နိုင်ဘူး၊ ညီမလေးက ကားပူဆာတာလည်း ဝယ်မပေး နိုင်သေး
ဘူး၊ ငါတောင် ဖွတ်ချက်စီးနေတာ ကြည့်ပါလား"

"မင်းကြည့်တော့လည်း ပင်ပန်းတဲ့ ပုံ မပေါ်ပါဘူး"

"အမေနဲ့ ညီမလေးကို လုပ်ကျွေးနေတာ ပင်ပန်းတယ်လို့ ထင်စရာ လား၊ သူတို့ က အဖေမရှိတဲ့ အချိန်ကစပြီး ငါ့ကို အားကိုးနေရတာ၊ အဲဒါကြောင့် ငါ အိမ်ထောင်မပြုတာ၊ ရည်းစားထားတာတောင် ကိုယ့်ဆီ က ခြုံမြိုက်စားမယ့် မိန်းကလေးမျိုးဆိုရင် စောစောစီးစီး လမ်းခွဲပြီး ထားပစ်ခဲ့ရတာ၊ ယောက်ျားလေးဆိုတော့ ရည်းစားမရှိဘဲလည်း မနေနိုင်ဘူး မဟုတ်လား၊ အာသာဖြေစရာလေး ကလည်း ရှိဦးမှ "

အကြောင်းသိတွေမို့ သက်တင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြောသည် ။ ဒီ အလုပ်ကိုလုပ်မှ တွဲမိသည် ဆိုပေမယ့် သက်တင်နှင့်က ငယ်ပေါင်းကြီး ဖော်တွေလို တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက် ရင်ဖွင့်ရင်း သံယောဇဉ် ကြီးကြသည် ။ သက်တင် သူ့ထက်ပိုပြီး ကံကောင်းသည် က အမေ အရင်း ညီမအရင်းနှင့် နေရပြီး မိသားစု နွေးထွေးမှုကို အပြည့်အဝ ခံစားရခြင်းပင်။ သူ့အတွက်ကတော့ အရာရာက သူစိမ်း ဆန်ဆန်ပါ။

ဒါကြောင့်မို့ သူကရော ဘာကြောင့် ခင်တွယ်နေရမှာ လဲ ။
